

[Anders Andersen.]

at skabe den rimelige fordeling, som der er behov for inden for landbruget.

Jeg tog i og for sig ordet, fordi jeg synes, at den højtærede landbrugsminister kom lidt let om ved spørgsmålet om, hvorfor staten skulle beholde de midler, den vil spare ved ophævelsen af brødkornsordningen. Jeg vil gerne stille det spørgsmål til den højtærede landbrugsminister: mener ministeren, at når man ophæver brødkornsordningen, så vil handelen fremover kvittere den lagerlejeindtægt, man hidtil har fået over staten? Jeg har den opfattelse, at når man ophæver brødkornsordningen, bliver det landmændene, der kommer til at betale lagerlejen, og det kommer de til i form af en lavere indtægt ved den omsætning, der finder sted inden for kornhandelen. Det vil altså sige, at disse 70-80 mill. kr. — eller hvor meget brødkornsordningen i indeværende år kommer til at koste staten — vil blive taget fra landbruget. Vi har derfor foreslået, at en væsentlig part af dette beløb overføres til dispositionsfonden og derigennem kommer det husdyrproducerende landbrug til gode.

Det kan ikke være rimeligt, at man i en periode, hvor omkostningerne ganske givet vil stige og afsætningsvanskelighederne blive større, vil inddrage et meget betydeligt beløb ved at ophæve brødkornsordningen. Det skaber igen ulighed mellem brugsstørrelserne, for gennemføres den foreslåede kornordning, så får det store landbrug nogenlunde compensation for den nedgang og usikkerhed, der sker ved ophævelsen af brødkornsordningen, men det almindelige landbrug, som også har haft et areal med brødkorn, men ikke derudover sælger korn, må registrere en mindre pris for det brødkorn, det skal sælge, uden at opnå nogen fordel på husdyrproduktionsområdet, hvis man da ikke overfører de sparede beløb til landbruget.

Man må altså forstå, at der også på dette område var en balance i det oplæg, der var grundlaget for landbrugets forhandlinger med landbrugsministeren. Jeg tror, det vil være rigtigt og hensigtsmæssigt, at man tager hensyn til den sammenhæng, som landbruget har peget på i sit forhandlingsgrundlag, når disse forslag skal videre-

behandles i de udvalg, der bliver nedsat.

Jeg skal ikke yderligere kommentere de bemærkninger, som mit partis ordfører har fremsat med hensyn til udgiftsstigningerne og fællesmarkedsproblemerne. Jeg vil imidlertid gerne understrege, at vi som baggrund for vore forhandlinger har gjort rede for landbrugets omkostningsstigninger og gjort rede for den indtægtsnedgang, som fællesmarkedet og i det hele taget markedsproblemerne påfører dansk landbrug og har påført dansk landbrug i den del af indeværende år, der er gået.

Vi har spurgt, om man fra regeringens side havde talmateriale, der kunne dokumentere, at vor opstilling var forkert. Vi har på intet tidspunkt fået ét eneste tal, der kunne tilbagevise de saglige argumenter, der dannede baggrund for det forhandlingsoplæg, vi tilstillede regeringen. Jeg ved ikke, om der under udvalgsbehandlingen vil komme et sådant talmateriale frem. Jeg har gang på gang påpeget, at det måtte vel i og for sig være rimeligt, at man, når man drøftede problemerne for et så stort erhverv, som dansk landbrug dog trods alt stadig er, da drøfter dem ud fra en saglig mere end ud fra en politisk vurdering.

Jeg henstiller, at man under den udvalgsbehandling, som nu skal finde sted, tager problemerne op og drøfter dem ud fra de saglige forudsætninger og på det saglige grundlag, der foreligger på nuværende tidspunkt, og derefter træffer de endelige afgørelser.

Jens Chr. Christensen: Allererst må jeg, for at der ikke skal danne sig den myte, at man ude i mejeribrugene ikke er sin opgave voksen, over for de ærede medlemmer hr. Chr. Rasmussen og hr. Morten Lange understrege, at de uens priser, de to ærede medlemmer nævnte at de forskellige mejerier betaler deres leverandører, antagelig er taget fra mejeristatistikken, men at man i denne statistik ikke kan se, på hvilken måde eller på hvilket grundlag priserne udregnes. Et mejeri betaler f. eks. leveringsomkostningerne, et andet mejeri leverer måske skummetmælken tilbage næsten gratis, og et tredje mejeri kræver måske fuld pris for begge dele. Derfor fremkommer den store forskel. Det er mit indtryk, at man